

Bortseiler en Skibsfører uden at have betalt de skyldige Priskepenge, skal han, foruden at betale disse, endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Priskepengene afleveres strax af Lodsjen til Bestyreren af Lodsjeriets Kasse og deles, efter Fradrag af 4 pCt. til Pensionskassen og Udgifterne til Materialier, lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og de ved Lodsjeriet ansatte Lodsjer, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at Forandring i den mugjældende Delingsmaade kan udsættes til indtrædende Balance. Hvor det er vedkommende Lodsmand paalagt at inkasere denne Afgift for Lodsjeriet, imod for samme at gjøre Rigtighed, skal han deraf oppebære 4 pCt.

Den i Henshold til §§ 48 og 49 tilstaaede Betaling for Usmærkning deles, efter Fradrag af Udgifterne, paa samme Maade som Priskepengene, medmindre anderledes bestemmes af Ministeren.

§ 52.

Lodsjerne skulle føre nøie Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forgaa, skulle de snarest mulig afhjælpe Mangelen.

Hvis Nogen løsriver, tilintetgjør eller bestadiger Sømærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han strax underretter Lodsoldermanden, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men udlader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden af Uforsigtighed eller af Nødstilfælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firdobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsernes Pensionering og om Sollekassen.

§ 53.

Naar en Lods, der oppebærer $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Henshold til § 44 eller Alderstillæg i Henshold til § 45, affediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marfag, beholder han som Pension, saa længe han lever, den ene $\frac{1}{3}$ af den ham tillagte $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Fortjeneste eller Alderstillæget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den høiere Part eller Alderstillæget.

Naar en Lods, der er ansat ved et Lodsjeri, hvor der ifølge Reglerne i §§ 44 og 45 hverken tildeles de ældste Lodsjer $1\frac{1}{2}$ Part af Lodsfortjenesten eller Alderstillæg, og som ikke henhører til de i Slutningen af § 45 ommeldte Lodsjerier, affediges, kan han, hvis han er pensionsberettiget efter § 54, af den tiltrædende Lods erholde en aarlig Pension efter Ministerens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

En Lodsoldermand, der affediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marfag, erholder af sin Eftermands Andel i Lodsjeriets Fortjeneste i Pension samme Beløb, som en affediget Lods efter Foranstaaende vilde faae af Lodsfortjenesten; endvidere erholder han, saalænge han lever, af den af Staten til Understøttelse for Lodsjerierne tilstaaede Sum, et Beløb af samme Størrelse, som han hidtil har oppebaaret.

Ved Sundlodsjerierne forbliver det, indtil anderledes bestemmes af Ministeren, ved den mugjældende Ordning.